

५०-८०

धर्म

व्यसक्तिवक्त्र

३२८ स्तु: ५५

जातिविवेक

त अवलोकित
य उमादे अलकें आहे -

(1)

॥४४॥
मिसुबहृष्टतः॥ आराधितो गणपति हतोस्मे मुकुटो वरः॥ त्रिकेस्मिन्नुच्छतां प्राप्तः संकरं कृतवानयं
प्रायश्चित्तं तु कर्तव्यं सर्वैरपि न संशयं ॥४५॥ संसर्गज्ञानितं पापं विततं भूलके विष्णो ॥ शाशितव्यं स्व
यं वाक्ये क्वचिच्छामनमर्हति ॥४६॥ विप्रवीर्यसमुद्भूतो विद्यावान् ध्यानतत्परः ॥ कर्मणा कुपय
नीतस्तस्माद्वाक्येस्तु शासयेन् ॥४७॥ शासितः पादितेनाद्य सिंहस्थे च बृहस्पते ॥ प्रायश्चित्तं त
दाचक्रुर्हेमाद्रिप्रमुखाद्रिजाः ॥४८॥ तद्दिनं तत्र धितो त्रिके प्रयो गोनामतात्सुतं ॥ महात्मन इ
ति रव्यातायेर्षुक्तं तस्य हस्तगं ॥४९॥ इति हेमाद्रिप्रबंधे महात्मातकांबरवेशावंशकथने नाम प्र
थमः ॥ ॥ हेमाद्रिरुवाच ॥ गणराजप्रसादेन काल लदोषो निवारितः ॥ अष्टतः पुरं दारितिके
र्हः कर्तव्यो मम रोचते ॥५०॥ ॥ शाशितव्यं श्रुते सर्वे ये यद्ब्रह्मोपदेशितः ॥ चारान् संप्रेष्य सर्वत्र
यत्र यत्रास्ति तास्तुते ॥५१॥ आगताः शासनमया तेषां दृष्ट्वा तदारिद्र्याः ॥ येषां वैशां तरं कार्य

जातिविवेक
९

४

श्रीसकलेष्टदेवताभ्यो नमः । अथ जातिविवेकं च त्रुहेमाद्रिपंडितः । खिन्नचित्तः समाह्वयद्रविडाचार्यमादरात् १। गो
 डाचार्यप्रयत्नेन समा नीयमहामतिः । स पूज्यविधिना भक्त्या द्विजानां ह्यसर्वतः । २। सर्वानभ्यर्च्य हेमाद्रिपंडितः पंडिता
 न्वरात् प्रच्छन्नो हितेभ्यः सावधानेन चैतसा ३। अस्मिन्कलियुगे व्यासः पाराशर्याः भवद्विजाः । अष्टादशपु
 राणा निव्याख्याता निष्टयकृष्टयकौ कथितावंशविस्तारात्पाणोभारतादिषु । ब्रह्मवंशः सोमवंशस्तृतीयकः । ५।
 चतुर्थः शेषवंशाश्चैव वंशचतुष्टय । षण्णवतिसमाख्यात्कुरुजानां च परंपरा । ६। चपाणां च समाजो नृत्सर्वत्र प्रय
 ते द्विजाः । ऋषीणां च सुयुग्मानि सहस्राणितया कृतमजा । ७। राजतो वली चतुष्टयं च तद्वै कुरुवाहुरुपदां च जेभ्यः । विनि
 स्तं वेदवसुद्विजानां जातिः कुतो भूत्किल गुर्जराणां । ८। विक्रामप्रतिलोमभ्यो नाना जातिसमुद्भवः । तत्सर्वं श्रोतुमिच्छा
 मिसर्वेषां मुखपंकजात् ९। ममायं भगिनी सुतुः कुरुशिष्या ध्यातवत् । मया तात सुसह्या द्विशिखरादयथात्रिणः । १०।
 समागतास्तन्मुखेभ्यो प्रष्टव्यः कोस्य वै गुरुः । किमाचरति कुत्रस्यः कथं त्वं शिष्यतां गतः ११। तत्सर्वं श्रोतुमिच्छामि भवतो
 स्निधानतः । इति हेमाद्रिवचनं श्रुत्वा सर्वे द्विजोत्तमाः । १२। गोडाचार्यस्तदा तस्मै प्रच्छादरतस्तदा । मोमो मुहुर्त
 कृत्स्नार्यादेशिकः किंतवास्ति हि १३। कोमंत्रः प्रददौ तुभ्यं गदितुं सर्वमर्हसि गोडाचार्यवचः श्रुत्वा मुहुर्लः प्राह वि

शिव
९

(2A)

स्मरम् । १६ । मुद्गल उवाच । कृष्णनामागुरुर्मस्त्रियथा कृष्णस्तथैवसः । पीतांबरधरोनित्यं चतुर्बाहुः किरीटवान् । १५ । शं
खचक्रगदापद्मवनमालाविराजितः । ब्राह्मणाः क्षत्रियावैश्याः शूद्राश्चान्याश्चजातयः । सेवेतेतत्पदांभोजं दर्शिनंयस्यद
लंनं । १६ । तन्मुखान्मंत्रलाभश्चदुष्प्राप्यः पुण्ययोगतः । मयाप्राप्तः प्रयत्नंहेमाद्रिर्नाजिनेयतः । १७ । गोपनीयः प्रयत्नेन
नप्रकथ्यस्त्वयामनुः । गौडाचार्य उवाच । लिखित्वाकागतेपट्टे मनुमांस्त्वं प्रदर्शय । मंत्रशास्त्रं लोकेपुस्तकानिबहुनि
चा । १८ । संतितं हतमंशुपठिताः पाठिता अपि तेनेव फलं लोके किंतु पातस्य हेतवः । १९ । विनागुरुमुखं भोजान्भते
पाग्रहणं मत् । पट्टेऽनस्त्वं विनिख्याशुहेमाद्रिं दर्शय । लिखित्वा पट्टेऽथ तदा मनु कृष्णमुखोद्भव । आचार्याय ह
दौ पत्रं गृह्णात्तत्करां बुजे । विलोकयामास हृदाय किं लिखितं तदा । हेमाद्रिपठितकरे ददौ पट्टं स्थितं मनु । २० ।
विलोक्य पठितस्त्वास्त्री लज्जया भूदधोमुखः । गौडाचार्य उवाच । नदाप्राह गतं येनस्य मंदिरं । २१ । नोचन्महान् संकरः स्या
दिति मे भ्रातिपंदिता । गौडाचार्य उवाच । श्रुत्वा हेमाद्रिः पठितस्त्वा । २२ । भाजिनेयं समादाय गौडाचार्यादिभिः सह । राम
टंके समागत्य गौडातीरे स्थितस्त्वा । २३ । चारं संप्रेषयामास पत्रं दत्त्वा द्यतत्करे । हेमाद्रिपठितो द्रष्टुं त्वं वै मनसि कांक्ष
ति । २४ । ततो हेमाद्रिणा स्त्री यो देवतो ध्यानगोचरां । कृत्वा दिना निसर्गैव निराहारो जितेन्द्रियः । २५ । सप्तमे दिवसे रात्रौ म

(3)

जा ति० क०

२

हागणपतिः स्वयम्। समागत्य प्रसन्नात्मा हेमाद्रिवचनं ब्रवीत्। २८। किमिच्छसि महाबुद्धे ददा मित्त्ववोच्छ्रितम्। गणेशव
चनं श्रुत्वा सावधानेन वचसा। २९। न नाम चरणौ जंचितयामास पंडितः। किं चावनीचतुमयाथ न स्यात्कीर्तिरदुता। ३०।
तदा जलिपुटो भूत्वा स्तुत्वा नत्वा पुनः पुनः। सत्कीर्तियावयामास ज्ञानवाद्यत्रिकालकम्। ३१। सर्वदा सन्निधानं च देव
तायास्त्वयामुदा। एतत्र यत्तु मे देहि प्रसन्नोसि मुदा विनो। ३२। तदा गणेश्वरः प्रीतः प्रददौ च वरत्रयम्। स्वकरान्मोहकंदनवि
तितार्थप्रदायकं। ३३। तस्मै तु मुकुटोदतो मया हेमाद्रि पंडिता। दिव्यस्तद्वियोगेन न विष्यति न संशयः। ३४। तस्य प्रसाह
नसैनसकरो मां जितस्तदा। जगाम पट्टनपुरं प्रतिष्ठापयित्वा स कम्। ३५। युगेस्मिन्नामतो रथात् ब्राह्मणः सह पंडितः।
पूजोपचारानुसंगद्यगतस्तस्याश्रमं तदा। ३६। कथितं तस्मिन् लोके श्रुत्वा हेमाद्रिः समुपागतः। प्रवेशयत्तु तेनात्कं कुरुवे
शो वतानदा। ३७। प्रविश्य पंडितो धीमान् गौडाचार्यादिभिः सह। प्रार्थयामास हेमाद्रिरभ्यगन्तान् पूर्वकम्। ३८। पूजावि
धानं कर्तव्यमिति मेवर्त्तते मतिः। निवारयामास वेशी हेमाद्रि पंडिते वरम्। ३९। संकेतमात्राद्भ्यश्च मुकुटः पातितो भुवि।
तस्मिन्नात् द्विभुजो जातश्च किताः शिष्यसेवकाः। ४०। नागिनियस्तदा तत्र लज्जितो धो मुखो भवत्। तदा सर्वं द्विजज
नाः प्रतिष्ठायात् समागताः। ४१। हेमाद्रिकथयामासुश्च रित्रंतस्य दृष्टतम्। मायीनामास्य जनको वृद्धश्च पलितो महाचरितः। ४२। शिव
तस्यायं ज्येष्ठतनुजः कनिष्ठाः संतिते त्रयः। द्वात्रिंशत्सप्तशतवती दृष्टुमांते गिनी सुताम्। ४३। नार्थार्थव रितानेन वास्मा २

(3A)

स्विस्तुबहिष्कृतः ॥ आराधितो गणपतिस्तोस्मै मुकुटो वरः ॥ ४४ ॥ लोकेस्मिन् धृष्ट प्राणिः सं
करं कृतवानयं ॥ प्रायश्चित्तं तु कर्तव्यं सर्वैरपि न संशयं ॥ ४५ ॥ संसर्गजनितं पापं वि
तं फलके विषो ॥ शारितव्यस्य यं वाक्ये कान्ये चासनमर्हति ॥ ४६ ॥ विप्रवीर्यसमु
द्भूतो विद्यान्ध्यान्ततरः ॥ कर्मणा कपयन्ती तस्माद्वाक्येस्तु शासयेत् ॥ ४७ ॥
शासितः पंडितेनाद्यसिंहश्चिचहृदस्य ता ॥ प्रायश्चित्तं तदा चक्रुर्हेमाद्रिप्रभुरवादि
जाः ॥ ४८ ॥ तदिना स्रष्टितो लोके प्रथो गान्तास्युतं ॥ महात्मने इति रव्या ताये मु
कुं तस्य हस्तगं ॥ ४९ ॥ इति हेमाद्रिप्रबंधे सल्लालकावरवेशयंशकथनं नाम प्रथमः ॥
॥ ॥ हेमाद्रिरुवाच ॥ गणराजप्रसादेन कालदोषो निवारितः ॥ अतः परं जारति

(4)

भेदेः कर्तव्यो ममरोचते ॥ १ ॥ शासितव्याश्च ते सर्वे ये ये ह्येहोपदेक्षितः ॥ चारासंप्रेष्य
सर्वत्रयत्रयत्रास्थितास्तु ते ॥ २ ॥ आगताः शासनमया तेषां दृष्टतदा द्विजाः ॥ ये
षांवेशांतरं कार्यजतिभेदप्रकाशनं ॥ ३ ॥ कर्त्तव्यं तस्मिन्कारे सैस्त्रिणां वस्त्राणि शयीमकरिच ॥ मुंडकं
नंमस्तकानां च दंडश्चाधोमुखः करे ॥ ४ ॥ संस्कारस्तु न वेतेषां न विवाहः परस्परं शौलिका
धारणं वसतिर्ग्रामबाह्यतः ॥ ५ ॥ पूजनं तूरसंस्तुतकुशलांतु देवतं ॥ भागितेयो परिदृष्टु मंत्र
श्चाश्चापि प्रकार्यते ॥ ६ ॥ श्रीकृष्णराडल गीसां च चरणशरण ॥ अन्योन्यशौलिका योग
स विवाहा विरधिमतः ॥ ७ ॥ एवं द्विजैः शाश्वत्त्वा बहिर्निष्कासितास्तदा ॥ महानुभावना
मानो माहात्म्ये इति का प्रया ॥ ८ ॥ गौडाचार्यपुनः प्राह हे माद्रिपंडितस्तदा ॥ गणेश्वरस्तु मां

(4A)

प्राहमीदकोयंतुदैवतं॥१०॥ अस्यतीर्थप्रयोगेणश्चिच्छित्तंचपरविच्छति॥ तत्रसादफलंसर्वद्र
ष्टव्यमस्तिमेमलिः॥१०॥ वस्तुमात्रंसमानीतंतीर्थसंप्राप्त्यवस्तुषु॥ वस्तुमात्रस्यसंज्ञातास
मृद्भिःकौलुकावहा॥११॥ वस्त्राण्यन्तर्निवर्धनंरुद्रंहेमाद्रिणातदा॥ पूर्वयत्तत्तद्येवास्त्विय
येजातेरपिकौलुकं॥१२॥ लोहंसमानीयतदातीर्थसंप्राप्त्यणंदुतं॥ लोहंकांचनंताप्रा
प्तिकौलुकंतदपूज्यमहत्॥१३॥ गौडाचार्यतदाप्राहहेमाद्रिःपंडिताग्रणी॥ अतःपरंकांचनस्य
सद्यस्तुविधीतां॥१४॥ अस्मादिशिखराद्गंगायावतागरगामिनी॥ तावत्कूलद्वयस्यैःसोयादितैर्मंडुके
रितैः॥१५॥ कर्त्तव्यंचतदाजीर्णप्रसादोद्वारणंपुनः॥ तापुस्तुलीद्वारस्तुतीर्थानंप्रसानोदाचसंततिः॥१६॥
नूतनानांचसंबैकार्यायेनस्यात्कीर्तिरन्दूता॥ मांधातृप्रमुखाकृपाःधर्माद्याःपांडवास्तथा॥१७॥
स्वायंभुवर्दिमनवःसर्वेप्यस्तंगाताःखलु॥ यशोदेहस्तुयेषां वैविद्यतेधरणीतळे॥१८॥ तेएवपूजितेदेवाश्च

य

३

(5)

अमरश्लेषकीर्तिताः॥सर्वजातिगृहेवावसंतिसकुलारवतु॥१९॥भूतानांहितकर्तारःकर्तव्यंचहितंतथा॥पृथि
वीसलिलंततेजोवायुराकाशमेवच॥सूर्याचंद्रमसौचैवयाजीशंकरमूलैयः॥२०॥येनयाजीपेंदलधंजीवेनधरणी
तळे॥सखवजीवःमरमोनीचैत्किंवितेनच॥२१॥सिंहव्याघ्रादयसंतिजनसंहारकारकाः॥दुर्गतेःकरतलु
जन्मनारिकेकृतसुतैः॥२२॥अतोयंमर्तायस्यपुत्रस्तुमुद्रलः॥असाकीर्तिकरोलोकेधृष्टविप्रप्रसंगताः॥
॥२३॥अस्थारिपीकीर्तिधेनस्यापदंयंबौणैतकार्यमरोचते॥कारुंजीपंडितश्चाद्यसपत्नीकःसपुत्रकः॥
॥२४॥मृत्यवर्गेणसहितोब्रह्मारद्रियातुसत्वरं॥गृहीत्याकांवनंमत्तोजीणद्वारस्यहेतुना॥२५॥जीर्णद्वार
खंक्रस्यप्रसादस्यप्रयत्नतः॥कर्तव्यःसागरांतचयनकीर्तिर्गरीयसी॥२६॥इतिहेमाद्रिप्रबंधेद्विती
याध्यायः॥१॥हेमाद्रिरुवाच॥इदंकांचनमयाप्राप्त्यवर्गयंपुनः॥साहायाःपंडिताश्चान्येपंचविंश
तिरव्यकाः॥१॥प्रासादंप्रथमंतत्रयत्रासिद्धिविनायकः॥वर्ततेतवेवंयादौकर्मसिद्धिप्रदंनृणं॥२॥प्रासा
दंश्रबकस्याथबधनाथमलिकुरु॥देवालयंदेवतायाःकायाश्रितकुरु॥३॥कुशावसंपदशाळोक ४
मणौवप्रसाधय ॥ पश्या ५ ६

(5A)

तथास्यामि ब्राह्मणेः सह तत्र वै ॥४॥ पश्चात् न स्था न गतान् प्रासादांश्च यथा वि
धि ॥ विधातव्यास्तथैवान्ये नूतनार्थापके च न ॥५॥ प्राचीना देवता यत्र नास्ति देवा
लयं यतः ॥ तत्र तत्र प्रकृतेषु देवालयेषु ॥६॥ देवानां स्मरणं देहोयं प्रोक्तः प्रासा
दरूपतः ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन विप्रहृन् देवता ययान् ॥७॥ कुतलं सावधानेन नयेन
कीर्तिरित्तमा ॥ सबध्यति च क्लृप्ते देवस्य गेमिहीयते ॥८॥ सर्वाकरणासामग्री
परिगृह्य समागमे प्रेषितः स्वयमेवापि यो जनं समुपागतः ॥९॥ स्वस्थानं पुनरागच्छ गौ
डाचार्यं प्रणम्य च ॥ स्वां स्थितं प्रश्नमपरहेमाद्रिप्रस्य भाषत ॥१०॥ भूगोलमादौ कथय
जातिमाचंततो वद ॥ सर्वं द्वीपप्रमाणं चेकाजातिः कुत्र तिष्ठति ॥११॥ गौडाचार्य उवा

स्तरं ॥ माहेश्वरं कागवतं वासिष्ठं च सवितरं ॥ २६ ॥ एतान्युपपुराणानि शृणुष्वं पाडिता
ग्रणे ॥ अष्टादशपुराणानि क्वासस्य वती सतः २७ ॥ कारतारव्यानमखिलं चके
तहुपबहितं ॥ मनंतरे सर्वेषु द्वापुरे द्वापरमेयुगे ॥ २८ ॥ प्रादुःकरोति धार्म्यं
पराणानियथा विधी ॥ मन्वैतरे द्वापरे द्वापरे विष्णुः व्यासीरूपेण वर्तेते ॥ २९ ॥ अ
ल्यायुषो ह्यल्पकृद्भीरुविप्रानुत्तावाकलवथा ॥ पुराणसंहितां पुण्याकुरुते सौयुगे
स्वयं ॥ ३० ॥ स्त्रीश्रुद्रुद्धिजबधुनां न वेदश्रवणा ॥ स्मृतं ॥ लेषामेव हितार्थं यपुराणा
निकृतानि वैः ॥ ३१ ॥ व्यासः सस्यवती सतुः पुराणानां प्रकाशकः एको न त्रिरोसंसा

संचतरे सशमेत्रशुसवैवराता निचे ॥ अष्टाविंशतिमप्राप्ते द्वापरे पंडिताग्रय ॥ ३

वेदो जिर्यासाक विषति ॥ ३२ ॥ अतीतास्तथा व्यासः सप्तविंशतिरेव हि ॥ पुराण
संहिता तां चकार स्रुयुगे पुगे ॥ ३३ ॥ हेमाद्रिरवाचः गौडाचार्य महाभाग्य साः
पूर्वयुगे युगे ॥ वत्कारस्रुपुराणां द्वापरद्वारे युगे ॥ ३४ ॥ लेकेतान् ॥ धातुमि
छामि चर्म मार्ग प्रवर्तकान् ॥ ३५ ॥ आचार्य उवाच ॥ द्वापरे प्रथमे प्यस्ताः स्वयं वेदाः
स्वयं श्रुवा प्रजापति द्वितीये लुदापरे व्यास कार्यकर ॥ ३६ ॥ तृतीये चौरानाना
व्यासश्चतुर्थे लुब्धस्यतिः पंचमे सविता व्यासः षष्ठे स्रुद्रादनः ॥ ३७ ॥ स
ववास दामे प्रादेव सिद्धश्चाष्टमे स्मृतः सारस्वत नवमे त्रिधामादमे स्मृतः ॥
॥ ३८ ॥ एकादशे लुत्रिष्णो वारदारा स्तवः परे ॥ त्रयोदशे चातरिलो धमी चा

(8)

पिचतुर्दशो ॥ ४० ॥ त्रय्यारुणिः पंचदशो षोडशो तु धनं जयः ॥ मेधा तिथिः ससदशो
वृत्तिरष्टादशो तथा ॥ ४१ ॥ अत्रिरेकोनविंशो यगौ तममस्तु ततः परं ॥ उत्तमश्चै
कविंशो यहर्म्योऽप्यपि कीर्तितः ॥ ४२ ॥ ततो वाजस्रजाक्षस्तसोमोऽथुः प्रायणा
स्तथा ॥ तृणा बिंदुस्तथा व्यासोऽपि वर्गवस्ततः परं ॥ ४३ ॥ ततोऽशक्तिर्जीतुकर्त्तु
हृष्यद्वैपायनस्ततः अष्टाविंशतिस्तथेयं कथिता ये मया श्रुताः ॥ ४४ ॥ इ
ति हेमाद्रिप्रबंधे व्यासनिरूपणं नाम तृतीयोऽध्यायः ॥ आचार्य उवाच ॥ सु
गोलं कथयंत्येके मुकुरोदरसंनिभं ॥ तन्मृतं स्फुटमेवादौऽणुत्वं सावधानतः ॥ १ ॥ ७
यदि समा मुकुरोदरसंनिभाः गवती धरणी तरणिः क्षितेः ॥ उपरिहरगता

(8A)

विषरिन्नमन् किमुनेरमरैरिवनेक्षते। २। अस्पटीकापिलिख्यते। यदिनिशाजजनकः कनकाचलः किमुतदंतरं
गः समदृश्यते। उद्गमननुमेरुस्थानुमानकथमुदेतिवदक्षिणभागके। ३। व्याख्या। पुरालोभूः समा
आदर्शोदरनिभाकथ्यतेतन्मध्येमेरुः। परितः जंबूद्वीपं लक्ष्यो जना नव्या संतद्वहिलक्षद्वयप्रमाणः
क्षारो ज्योतिः। ततो न्यद्वीपं लक्षद्वयं ततः समुद्रसंनो न्यद्वीपं द्विगुणं। समुद्रद्विगुणः समुद्रः। एवं स
समुद्रोत्तरद्वीपं तन्मध्ये मानसोत्तरपर्वतो वल्लभोत्तरास्ति। तन्मध्ये परिलक्ष्यो जना नतरे रवि
रथचक्रविषुवद्विनेत्रमति। उत्तरगोले तत्ततो दक्षिणे दक्षिणद्विति। अत्र युक्तिरुच्यते। यदि
समाभूः दत्तद्वानदुपरिदूरतोर विस्तर्हि मेरुः कथं न दृश्यते। यदि मेरुतटा निस्सृतस्यार्कस्योद
यस्तर्हि प्राच्या उत्तरे तरे वार्कस्योदयेन न वितव्यं। यतो मेरु रुत्तरतः। अथ कथं दक्षिणभागे
उद्गमन दृश्यते। अतो भूमेः समताया निदं नोपपद्यते। अस्कराचार्यस्तु। लंकाकुमधेयम

(१)

कोटिरस्याः प्राक् पश्चि मेरोमक पत्तनं वा। अधः स्थितं सिद्धपुरं तु मेरोः सौम्ये च यौम्ये वड्वा
नलश्चा११। यो यत्र तिष्ठत्यवनीतलस्थं मात्मानमस्या उपरि स्थितं वा। समन्यते तः कृचतुर्थ
संस्था मिथश्च तेतिर्यगिवा मनं ति। २। अधः शिरस्काः कुदलोतरस्थाः ह्यायामनुष्या इवना
रतीरे। अनाकुलास्तिर्यगधः स्थिताश्च तिष्ठंति नेत्रवयं यथात्र। ३। भूमैरधं क्षारसिंधो
रुदकं जंबूद्वीपं प्राहु राचार्यवर्याः। अधः सिन्धुद्वीपपट्टे च याम्ये क्षारक्षारो राद्यं बुधो
नो त्रिवेशः। ४। पुरारक्षसां देवकं न्यावकां वा। सितः पर्वतः पर्यली बत्सगुल्मं। पुरीतो
ज्जायि न्याह या देवराटं कुरुक्षेत्रमेरुत्पानं च परेखा। ५। लवणजलधिरादौ दुग्ध
सिंधुश्च तस्या दमृतममृत राशः श्रीश्च यस्माद्भवत्। महितवरणपद्मः पद्यजन्मादि
देवैर्वसतिसकलवासो वासुदेवश्च यत्र। ७। दध्नो घृतस्येशुरसस्य तस्मात्तमद्यस्य ८

(9A)

वस्रादुजलस्य वां लंः । स्वादुदकांतर्वडवानलोसौयाताललोकाः पृथिवीपुरानि । ८ । शाकं
ततः शाल्मलमत्रकौशं क्रौंचं वगोमेदकपुष्पकंच । द्वयोर्द्वयोरंतरमेकमेकं समुद्रयोर्द्वी
पमुहाहरंति । ९ । लंकादेशाद्धिमगिरिर्दुर्दकहेमकरोद्यतस्मात्तस्माच्चोन्नोनिषधइति
तेसिंधुपर्यंतदीर्घाः । एवं सिद्धादुहगपिपराङ्गवद्युक्तीनीलीवर्षाण्येषां जगुरिहबु
धाश्चांतरद्रोणिदेशात् । १० । आरतवर्षाण्येदं द्युहगस्माकिनरवर्षमतोहरिब
र्ष । सिद्धपुराञ्चतथाकुरुतस्मात् । विद्विहेरएमयरम्यकवर्षे । ११ । मा
ल्यवोश्चयमकोटिपत्रनात् रोमकाचकिलगंधमादनः । नीलशैलनि
षधावतीचतावंतरालमेनयोरिलावृतंच । १२ । माल्यवज्जलधि

(19)

मध्यवर्तियत्तुभद्रतुरगंजगुर्बुधाः। गंधशैलजलराशिमध्यगंकेतुमाल
कमिलाकलाविदः॥१३॥ अथ व्याख्याक्रमेण श्लोकानां। अत्र भूगो
लस्यार्धमुत्तरं जंबूद्वीपं। तस्य सागव्ये अर्धे संधिर्निरक्षदेशः। तत्र लं
कारो मरुपत्तनसिद्धपुरं यमकोटिरिति पुरचतुष्टयम्। भूपरि
धेश्चतुर्थीशांतं किलकथितं। तेषु पुरेभ्यः यस्यां दिशि मे
रुः सौत्तरा। अतो लंकाया उत्तरतो हिमेवाननामगिरिः।
पूर्वापरद्वेष्येति। तस्योत्तरे हेमकुटोस्ति सोपिसमुद्रपर्यंतं द्वा
र्घः। तदुत्तरे निषधः। तेषामंतद्राणोर्दृशीवर्षसंज्ञाः। तत्रादौ ९

भारतवर्ष ॥ ततो हरिवर्षमिति । एवं सिद्धपुरादुत्तरतः शृंगवान् ॥ मागरिः ॥ ततः श्वेतगिरिः ॥ त
तो नीलगिरिरिति । तेषां मन्तरं च वर्षाणि । तत्रादौ कुरुवर्षं । तदुत्तरे हि
रण्मयं । ततो रम्यकमिति । अथ यमकेदिपुरादुत्तरतो माल्यवान् नाम गिरिः । स तु निषधनीले
पर्यंतं दीर्घः । तस्य जलधेश्च मध्ये भद्राश्ववर्षं । एवं रोमकादुत्तरतो गंधमादनः । तस्य ज
लधेश्च मध्ये केतुमालं एवं निषधनीलमाल्यवत्तं गंधमादनैरावृत्तमिलावृत्तं नाम नवसंख
डं । सा स्वर्गभूमिः तत्र देवक्रीडागृहाणि । शेषं स्य सार्धं । अथ मेरुसंस्थानमाह । इह हि मेरुगि
रिः किल मध्यमगः कनकरत्नमयस्त्रिदिशालयः । इह हि जन्तुकुपञ्जलकर्णिकेति च
पुराणविदो ननु वर्णयन् ॥ २५ ॥ विष्णुभक्षे लः खलु नैदरश्च सुगंधशैले विपुला सुपाश्वीः ।
तेषु क्रमात्सन्निचकेतुवक्षाः कदंबजंबूवटपिण्डारव्याः ॥ २६ ॥ जंबूफला मलगलद्रसतः प्रवृत्ता

(11)

जांबूनदीरसयुतामदुभ्रसुवर्णां जांबूनदंदि तदतः सुरसिद्धसंघाः शश्वस्यिबंस्यमृतपानप
रायणास्ते ॥२७॥ वनंतथाचैत्ररथं विचित्रं तेषां सरो नंदन नंदनं च । घृत्या कृत्यं यद्भुति कसुरा
णां भ्राजिष्ठु वै भ्राजमिति प्रसिद्धं ॥२८॥ सुरसिद्धै तेषु रुणं च मानसं माहो नृदं श्वंतजलय
थाक्रमं । ररसुरासारमणश्रमालसाः सुरारमंते जलके लिलालसा ३९ ॥ सद्रत्नकांचनम
यं शिखरत्रयं च मेरौ सुरारिकपुरारिपुरारि तेषु ॥ तेषामधः शतसरवज्वलांतकारव्यरहा
बुपानिलशशिपुराणि चाथौ ॥३०॥ व्याख्यातस्यैवलावतस्यमध्ये कनकरत्नमयो मेरु
गिरि ॥ कर्णिकाकारः ॥ तदेव देवानामालयं । तत्र मेरौ उपरि शिखरत्रयं ॥ तेषु शिखरवर
त्रयेषु सुरारेः ब्रह्मणः ॥ पुरारेः पुराणि संति ॥ शिखराणामधः समतादिद्रादिलोकपाला
नां पुराणि संति । मेरोर्षिर्विषंभशैलाः इत्याधारपर्वताः । यस्यां दिशि यमकोटिस्तदिक १०

प्रभृतिमंदरसुगंधशैलविपुलसुपार्श्वदिक्षुसन्ति। मंदरेकदंबः केतुवक्षः। चैत्ररथेवने। अ
रुणोदंसरः। गंधमादनपर्वतेकेतुवक्षोजंबुः॥ येनेदंजंबूद्विपसुच्यते॥ नंदनंवनं। मानसं
सरः। विपुलशैलमस्तकेवटवक्षाः। धृतिर्वनं। मरुद्रुदंसरः। सुपार्श्वमस्तकेकेतुवक्षः।
पिपलः। वैश्राजंवनं। श्वेतोदंसरः। शेषस्यष्टं। भारतस्योपिमध्येनवरवंशानिसन्ति। सप्तकु
लाचलाश्व। ऐंङ्कसेरुशकलेकिलनामपयसिन्याद्भस्तिमंदतश्वकुमारिकारव्या। ना
गंचसौम्यमिहवारुणस्यखंडंगांधर्वसंज्ञानि। भारतवर्षमध्ये॥३४॥ वर्णव्यवस्थिति
रिहैवकुमारिकारव्याशेषेषुचांस्यज्जनानिवसन्ति सर्वे॥ माहेंद्रश्रुक्तिमलयर्षकपा
रियात्राःसत्यःसविंध्यइहसप्तकुलाश्व॥३५॥ भूतौकारव्यादक्षिणोर्षक्षदेशात्तस्मा
त्सौम्यायंभुवःस्वश्चमेरुः। लभ्यःपुण्यैःखेमरुःस्याज्जातो नोनत्यानल्पःस्वैस्तपःस

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com